

Sygn. akt II KK 264/21

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **M. M.**

skazanego z art. 258 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 lipca 2021 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 września 2020 r.,

sygn. akt II AKa (...),

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 05 lipca 2018 r., sygn. akt IV K (...),

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 05 lipca 2018 r., sygn. akt IV (...), Sąd Okręgowy w Ł. uznał M. M. za winnego popełnienia czynów zabronionych o których stanowią przepisy art. 258 § 1 k.k. oraz art. 56 ust. 3, art. 57 ust. 2, art. 53 ust. 2 oraz art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. i w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych za przypisane przestępstwa, wymierzył temu skazanemu karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny w (...), po rozpoznaniu apelacji obrońcy, wyrokiem z dnia 10 września 2020 r., sygn. akt II AKa (...), w pkt. 1 swojego orzeczenia zmienił

zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Ł. IV Wydział Karny z dnia 5 lipca 2018 r., sygn. akt: IV K (...), w stosunku do oskarżonego M. M. w zakresie czynu przypisanego w pkt. 4 w ten sposób, że z podstawy prawnej skazania wyeliminował art. 61 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 11 § 2 k.k., natomiast za podstawę prawną wymiaru kary przyjął art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k., a w pkt. 2 tego orzeczenia utrzymał w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części i nadto zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie przed Sądem drugiej instancji.

Od ww. rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji kasację wniósł obrońca skazanego M. M.. W wywiedzionym środku zaskarżenia zawarł także wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia „(...) w zakresie, w którym Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ł. w zakresie dotyczącym orzeczonej wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności (...)”.

W treści wniosku obrońca argumentował, że pomimo wyjątkowego charakteru instytucji wstrzymania wyroku oraz faktu, że jej zastosowania nie może uzasadniać samo tylko złożenie kasacji, to w ocenie wnioskodawcy zachodzą przesłanki do uwzględniania takiego wniosku, ponieważ zarzuty podniesione w nadzwyczajnym środku zaskarżenia, wskazują na możliwość wysokiego prawdopodobieństwa jej uwzględnienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji.

Na wstępie należy raz jeszcze przypomnieć, pomimo zaakcentowania tego faktu również przez wnioskodawcę, że instytucja z art. 532 § 1 k.p.k., będąca odstępstwem od ujętej w ramy przepisu art. 9 § 3 k.k.w. zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych wyroków ma charakter wyjątkowy, a korzystanie z tego rozwiązania możliwe jest dopiero przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia sytuacji oczywistej zasadności zarzutów kasacyjnych oraz

wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki dla skazanego.

Przeprowadzona przez Sąd Najwyższy na potrzeby rozpatrzenia przedmiotowego wniosku analiza zarzutów podniesionych przez autora kasacji prowadzi do wniosku, że pomimo obszernego uzasadniania nadzwyczajnego środka zaskarżenia, jak również dużego stopnia szczegółowości, zarzuty te nie są zasadne w stopniu, który doprowadziłby Sąd do przekonania, iż należy wstrzymać wykonalność zakwestionowanego rozstrzygnięcia, tj. nie są zasadne „na pierwszy rzut oka”. To stwierdzenie nie przesądza, jednakże na tym etapie postępowania kasacyjnego o mającym zapaść w przyszłości rozstrzygnięciu w przedmiocie zasadności nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Ponadto Sąd Najwyższy nie stwierdził wystąpienia w realiach przedmiotowej sprawy szczególnych, wyjątkowych okoliczności prowadzących do wniosku, iż wykonanie zaskarżonego wyroku mogłoby spowodować dla skazanego nieodwracalne, niekorzystne skutki, tym bardziej, że nawet sam obrońca formułujący wniosek takich okoliczności nie wykazał.

Wobec powyższej przedstawionej argumentacji prowadzącej do wniosku, że nie wystąpiły podstawy do wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, Sąd orzekł jak na wstępie.